

ຫົວຂໍ້ວິໄຈ: ປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມອາດສາມາດການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງ ຄູ-ອາຈານ ວິທະຍາໄລຄູ ສະຫວັນນະເຂດ

ຜູ້ວິໄຈ: ວົງເພັດ ວົງສະດາລັດ

ບົດຄັດຫຍໍ້

ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຄັ້ງນີ້ໄດ້ສຶກສາກ່ຽວກັບປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມອາດສາມາດການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ ເຊິ່ງມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອປະເມີນລະດັບຄວາມຮູ້-ຄວາມສາມາດການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູ, ເພື່ອວິເຄາະຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງປັດໄຈດ້ານຜູ້ວິໄຈ, ປັດໄຈດ້ານການສະໜັບສະໜູນ, ປັດໄຈດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ປັດໄຈດ້ານກົນໄກການບໍລິຫານກັບຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ເພື່ອວິເຄາະຫາປັດໄຈ ທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມອາດສາມາດການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູ ວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ. ວິທີການຄົ້ນຄວ້າໂດຍເລືອກເອົາຄູ-ອາຈານໃນວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ ເປັນກຸ່ມປະຊາກອນຕົວຢ່າງ ຕາມປັດໄຈແປປວນເປັນຕົ້ນຜູ້ຮັບຜິດຊອບວຽກບໍລິຫານ ແລະ ວຽກວິຊາການ ໂດຍໃຊ້ວິທີການສຸ່ມກຸ່ມຕົວຢ່າງແບບເຈາະຈົງ ລວມມີຈຳນວນປະຊາກອນທັງໝົດ 75 ຄົນ. ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການຄົ້ນຄວ້າເປັນບົດທົດສອບທີ່ວັດຄວາມຮູ້ດ້ານການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູຈຳນວນ 50 ຂໍ້ ຂອງຈຳນວນນັກສອບທັງໝົດ 48 ຄົນ ແລະ ເປັນແບບສອບຖາມແບບປະມານຄ່າ 5 ລະດັບໃນ 55 ຕົວຊີ້ວັດ. ການວິເຄາະຂໍ້ມູນໃຊ້ການວິເຄາະແບບປະສົມປະສານໂດຍວິເຄາະດ້ວຍຕາຕະລາງເອັກເຊວ (Excel) ແລະ ໂປຼແກຼມສໍາເລັດຮູບ (SPSS) ທີ່ເນັ້ນໃສ່ການຄຳນວນຫາຄ່າສະເລ່ຍ (\bar{X}), ຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຕະຖານ (S.D), ຄ່າສໍາປະສິດກະຈາຍ (CV) ແລະ ສົມຜົນການວິເຄາະການຖົດຖອຍແບບງ່າຍດາຍ (Simple Regression Analysis).

ຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈພົບວ່າ:

1. ລະດັບຄວາມອາດສາມາດການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູໃນວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ ຢູ່ໃນລະດັບປານກາງດ້ວຍຄ່າສະເລ່ຍ (\bar{X} = 3.33).
2. ປັດໄຈຕົ້ນທີ່ມີຄວາມສໍາພັນກັນໄດ້ແກ່ປັດໄຈດ້ານການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ, ປັດໄຈສະໜັບສະໜູນ, ປັດໄຈດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ປັດໄຈດ້ານກົນໄກການບໍລິຫານ ແຕ່ປັດໄຈດ້ານຄຸນສົມບັດບໍ່ມີຄວາມສໍາພັນກັບປັດໄຈອື່ນ ແລະ ປັດໄຈຕົ້ນທັງໝົດແມ່ນມີຄວາມສໍາພັນສະເພາະກັບອົງປະກອບດ້ານຄວາມສາມາດ.
3. ປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຢ່າງມີລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທາງສະຖິຕິ 0,05 ທີ່ຄວນໄດ້ຮັບການປັບປຸງທີ່ສຸດປະກອບມີ 4 ປັດໄຈ ຕົ້ນຕໍເຊັ່ນ: ປັດໄຈດ້ານການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ, ປັດໄຈດ້ານການສະໜັບສະໜູນ, ປັດໄຈດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ປັດໄຈດ້ານກົນໄກການບໍລິຫານທີ່ສິ່ງຜົນສະເພາະແຕ່ອົງປະກອບທາງດ້ານຄວາມສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ.

ຄໍາສັບສໍາຄັນ: ຄວາມອາດສາມາດ, ການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ, ປັດໄຈ.

1. ພາກສະເໜີ

1.1. ຄວາມສໍາຄັນຂອງບັນຫາ

ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນແມ່ນການສ້າງຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄະລາກອນໃນອົງການ ໃຫ້ເປັນລະບົບໃນການດໍາເນີນການ ແລະ ເຜີຍແຜ່ບົດວິໄຈທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງ. ເຊິ່ງຄວາມອາດສາມາດແມ່ນຂະບວນການທີ່ບຸກຄະລາກອນ, ອົງການຈັດຕັ້ງໄດ້ຮັບການປັບປຸງເພື່ອພັດທະນາທັກສະ, ຄວາມຮູ້, ເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນອື່ນໆທີ່ຕ້ອງການ; ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາຄວາມອາດ

ສາມາດແມ່ນໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເປັນປົກກະຕິ ຄືດັ່ງການສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງຊຸມຊົນເປັນວິທີການຄິດເພື່ອສັງຄົມ, ການປ່ຽນແປງທາງດ້ານພຶດຕິກຳ ແລະ ນຳໄປສູ່ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍເພື່ອເຂົ້າໃຈເຖິງບັນດາ ອຸປະສັກທີ່ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນ, ພະນັກງານຂອງລັດ, ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າໃຈເຖິງ ແນວຄິດການພັດທະນາ ແລະ ເພີ່ມຄວາມອາດສາມາດທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ບຸກຄະລາກອນສາມາດບັນລຸຜົນໄດ້ຮັບ (UNDP, 2013).

ລັດຖະບານລາວໄດ້ອອກລັດຖະດຳລັດວ່າດ້ວຍການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍການສຶກສາສະບັບປັບປຸງ 2015 ໂດຍກຳນົດເອົາສະຖານສຶກສາເປັນບ່ອນດຳເນີນການຮຽນ-ການສອນ, ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ, ການເຝິກອົບຮົມ ແລະ ການ ປະຕິບັດຕົວຈິງທັງໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ນອກໂຮງຮຽນ ທັງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ ສູນ, ໂຮງຮຽນ, ວິທະຍາໄລ, ສະຖາບັນ ຫຼື ວິທະຍາຄານ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລ. ຖືວ່າເຕັກໂນໂລຊີການສຶກສາແມ່ນ ການນຳໃຊ້ລະບົບເຄື່ອງມື ແລະ ວິທີການທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີເຂົ້າມາໃຊ້ໃນການຮຽນ-ການສອນ, ການເຝິກອົບຮົມ, ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການບໍລິຫານການສຶກສາ ແລະ ໃຫ້ຄູເປັນຜູ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ສິດສອນ, ຖ່າຍທອດ ຄວາມຮູ້, ສຶກສາອົບຮົມ, ຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ, ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຮຽນດ້ວຍຫຼາຍຮູບການ (ກກສ, 2015: 9-15).

1.2. ສະພາບປັດຈຸບັນຂອງບັນຫາ

ໃນປະຈຸບັນ ສະພາບການຈັດການຮຽນ-ການສອນການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນໃນວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ ແມ່ນມີການພັດທະນາເປັນກ້າວໆມາ ທັງດ້ານຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ແລະ ທັກສະຕ່າງໆຂອງຄູໃນການເຮັດວິໄຈ ພາກປະຕິບັດໃນຫ້ອງຮຽນ ເຊິ່ງສະແດງອອກໃນການເຮັດວິໄຈຂອງຄູເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ມີການເຜີຍແຜ່ ແລະ ຕີພິມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເປັນຂະບວນເປັນຕົ້ນບົດວິໄຈທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນລະດັບ ວິທະຍາໄລຄູມີທັງໝົດ 7 ບົດ ແລະ ນຳສະເໜີໃນລະດັບນາໆຊາດເຊັ່ນ: ທີ່ແຂວງກວາງຈີ ສສ ຫວຽດນາມ, ທີ່ແຂວງ ໂອຊະກະປະເທດຍີ່ປຸ່ນ, ທີ່ແຂວງບູຮີລຳ ປະເທດໄທ, ທີ່ວິທະຍາໄລຄູບ້ານເກີນ ແລະ ດົງຄຳຊ້າງ ໄດ້ທັງໝົດ 17 ບົດ, ຕີພິມໃນວາລະສານວິທະຍາສາດຕ່າງປະເທດໄດ້ທັງໝົດ 2 ບົດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ເຖິງແມ່ນວ່າການວິໄຈພາກປະຕິບັດ ຈະນຳຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍມາສູ່ວິທະຍາໄລຄູກໍຕາມ ແຕ່ກໍ່ຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ເຖິງຂໍ້ທີ່ຍັງເປັນບັນຫາ ຄື ຄຸນນະພາບຂອງງານ ວິໄຈພາກປະຕິບັດຂອງຄູຍັງຢູ່ໃນລະດັບທີ່ມີຂໍ້ຈຳກັດຖ້າທຽບໃສ່ຂົງເຂດ ແລະ ສາກົນ ທັງໃນດ້ານຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານ (ວຄສ, 2017:26).

1.3. ສະພາບທີ່ເປັນບັນຫາ

ເພື່ອຄວາມຍືນຍົງທາງດ້ານຄຸນນະພາບຂອງຂະແໜງການສຶກສາການສ້າງຄູ, ເພື່ອເຊື່ອມຍິງ-ແຂ່ງຂັນທາງດ້ານ ວິຊາການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າວິໄຈກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນໄດ້; ວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະ ເຂດຈຶ່ງຕ້ອງໄດ້ວາງເປົ້າໝາຍໃນການປັບປຸງວິໄສທັດຂອງຕົນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວຄື: “ ວິທະຍາໄລ ຄູສະຫວັນນະເຂດເປັນສູນການແຫ່ງການພັດທະນາວິຊາຊີບຄູທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ຈັນຍາບັນ, ເອົາໃຈໃສ່ການວິໄຈ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງໄດ້ກັບສາກົນ” (ວຄສ, 2018).

ຈາກຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ໃນນາມຜູ້ວິໄຈສາມາດຕັ້ງຂໍ້ສັງເກດໄດ້ວ່າ ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູໃນວິທະຍາໄລຄູ ສະຫວັນນະເຂດ ອາດເກີດຈາກ ວິທະຍາໄລຄູຍັງບໍ່ມີສະພາວິທະຍາສາດໃນການຮັບຮອງເອົາບົດຄົ້ນຄວ້າວິໄຈຂອງຄູ, ການຕອບສະໜອງງົບປະມານເຂົ້າໃນການວິໄຈປະຈຳປີບໍ່ຕໍ່ເນື່ອງ, ບົດວິໄຈທີ່ຄົ້ນຄວ້າສຳເລັດບໍ່ນອນໃນມາດຖານການ ຍ້ອງຍໍ ແລະ ການເລື່ອນຕຳແໜ່ງບໍລິຫານ; ກົນໄກການບໍລິຫານຍັງບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນເພື່ອ ເປັນບ່ອນອີງໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈຍັງມີໜ້ອຍ. ແຕ່ບັນຫາດັ່ງກ່າວເປັນພຽງສາເຫດ ເຊິ່ງຍັງບໍ່ສາມາດຕັ້ງເປັນບັນຫາ ຕົ້ນຕໍໄດ້ ເພາະຜ່ານມານັບແຕ່ສົກ 2015-2016 ຄູຈຳນວນຫຼາຍກໍໄດ້ຮັບການເຂົ້າຮ່ວມເຝິກອົບຮົມ, ເຄີຍເຮັດບົດວິໄຈ

ຮ່ວມ, ມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈເປັນພື້ນຖານ ແລະ ມີປະສົບການໃນການຄົ້ນຄວ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ແລະ ໄລຍະຕໍ່ມາຂະບວນການຊຸກຍູ້ໃນການເຮັດວິໄຈຕ່າງໆຂອງຄູຍັງບໍ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ບໍ່ຕໍ່ເນື່ອງກໍ່ຕາມແຕ່ສິ່ງທີ່ສະແດງຜິດໃຫ້ເຫັນຄື “ຄຸນະພາບ ແລະ ປະລິມານການວິໄຈ ກໍ່ບໍ່ຫຼຸດລົງກັນເທົ່າທີ່ຄວນ ຜູ້ວິໄຈຈຶ່ງຄາດຄະເນຜິດສໍາເລັດຂອງການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈຂອງຄູ ອາດມີສາເຫດເກີດຈາກຕົວຂອງຄູຜູ້ຄົ້ນຄວ້າວິໄຈເອງໂດຍສະເພາະແມ່ນຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈຂອງຄູຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ.

1.4. ສະພາບທີ່ຕ້ອງການພັດທະນາ

ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຕາມວິໄສທັດຂອງ ວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ ກໍານົດຂຶ້ນໂດຍຄຽງຄູ່ກັບການພັດທະນາການຮຽນ-ການສອນຍັງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດຄືປົກສູງຄວາມສາມາດ ແລະ ຄຸນນະພາບການວິໄຈຄວ້າວິໄຈຂອງຄູໃນວິທະຍາໄລຄູ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ວິໄຈຈຶ່ງມີຄວາມສົນໃຈຢາກສຶກສາໃນຫົວຂໍ້ວິໄຈທີ່ວ່າ “ສຶກສາປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜິດຕໍ່ຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູໃນວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ”.

2. ຈຸດປະສົງຂອງການວິໄຈ

2.1 ເພື່ອປະເມີນລະດັບຄວາມຮູ້-ຄວາມສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູໃນວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ.

2.2 ເພື່ອວິເຄາະຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງປັດໄຈການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ, ປັດໄຈດ້ານຄຸນສົມບັດ, ປັດໄຈດ້ານການສະໜັບສະໜູນ, ປັດໄຈດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ປັດໄຈດ້ານກົນໄກການບໍລິຫານກັບຄວາມສາມາດການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ.

2.3 ເພື່ອວິເຄາະປັດໄຈການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ, ປັດໄຈດ້ານຄຸນສົມບັດ, ປັດໄຈດ້ານການສະໜັບສະໜູນ, ປັດໄຈດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ປັດໄຈດ້ານກົນໄກການບໍລິຫານທີ່ສິ່ງຜິດຕໍ່ຄວາມອາດສາມາດການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ.

3. ວິທີການເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນ

3.1. ແບບແຜນການວິໄຈ

ເປັນປະເພດການວິໄຈທາງປະລິມານ (Quantitative Research) ເປັນການວິໄຈທີ່ແນໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າຊອກຫາຄວາມເປັນຈິງຕ່າງໆ ເພື່ອຫາຂໍ້ສະຫຼຸບທາງປະລິມານ ຫຼື ຕົວເລກ ໂດຍອາໄສຂໍ້ມູນຈາກກຸ່ມຕົວຢ່າງອ້າງອີງໄປໃຊ້ກັບປະຊາກອນ ໂດຍອາໄສເຕັກນິກທາງສະຖິຕິ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ລວບລວມມານັ້ນ ໄດ້ຈາກແບບທົດສອບວັດຄວາມຮູ້ດ້ານວິໄຈຂອງຄູ, ແບບສອບຖາມ, ການສໍາພາດ ແລະ ການສັງເກດ.

3.2. ກຸ່ມຕົວຢ່າງ

ກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ຈະສະໜອງຂໍ້ມູນການຄົ້ນຄວ້າແມ່ນຄູ-ອາຈານໃນວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດເຊິ່ງມີຈໍານວນຕົວແທນທັງໝົດ 75 ຄົນດັ່ງນີ້: ຄະນະອໍານວຍການຈໍານວນ 4 ທ່ານ, ພະນັກງານບໍລິຫານວິຊາການ 36 ຄົນ, ພະນັກງານບໍລິຫານ 8 ຄົນ ແລະ ພະນັກງານບໍລິຫານ+ພະນັກງານວິຊາການ 25 ຄົນ. ການກໍານົດຕົວຢ່າງແມ່ນອີງໃສ່ການສຸ່ມຕົວຢ່າງແບບເຈາະຈົງ Purposive Sampling ເປັນການເລືອກກຸ່ມຕົວຢ່າງໂດຍພິຈາລະນາຈາກການຕັດສິນໃຈຂອງຜູ້ວິໄຈເອງ ລັກສະນະຂອງກຸ່ມທີ່ເລືອກເປັນໄປຕາມຈຸດປະສົງຂອງການວິໄຈ ການເລືອກກຸ່ມຕົວຢ່າງແບບເຈາະຈົງຕ້ອງອາໄສຄວາມຮອບຮູ້, ຄວາມສໍານານ ແລະ ປະສົບການໃນເລື່ອງນັ້ນໆຂອງຜູ້ເຮັດວິໄຈ ການເລືອກກຸ່ມຕົວຢ່າງແບບນີ້ມີຊື່ເອີ້ນອີກຢ່າງວ່າ Judgment sampling (ສີວິໄຊ ການຈະນະວາສີ, 2002).

ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ວິໄຈຈຶ່ງໄດ້ສ້າງຂໍ້ກໍານົດຂຶ້ນເອງໂດຍເລືອກກຸ່ມຕົວຢ່າງແບບເຈາະຈົງຄື: ຖ້າປະຊາກອນຫາກຫຼາຍກວ່າ 55 ຄົນຂຶ້ນໄປແມ່ນໄລ່ເອົາປະຊາກອນຕົວແທນ 60 %, ຖ້າປະຊາກອນຫາກຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 16 – 55 ຄົນ ແມ່ນຄິດໄລ່ເອົາປະຊາກອນທີ່ເປັນຕົວແທນ 30 % ແລະ ຖ້າປະຊາກອນຫາກຕໍ່າກວ່າ 15 ຄົນແມ່ນເລືອກເອົາເປັນຕົວ

ແທນເລີຍໂດຍບໍ່ຄິດໄລ່ເປັນເປີເຊັນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍຈັບສະຫຼາກເອົາຊື່ບຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນກຸ່ມເປົ້າໝາຍມາເປັນຕົວແທນ ຕາມຈຳນວນທີ່ຕ້ອງການ.

3.3. ເຄື່ອງມືວິໄຈ

ການວິໄຈໃນຄັ້ງນີ້ມີ 2 ປະເພດຄື: ໃຊ້ແບບທົດສອບວັດລະດັບຄວາມຮູ້ດ້ານການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ ປະກອບມີ 4 ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍເຊັ່ນ: ເນື້ອໃນດ້ານຄວາມໝາຍ, ດ້ານຄວາມສຳຄັນ, ດ້ານຂັ້ນຕອນ, ດ້ານໂຄງຮ່າງ ແລະ ດ້ານການຂຽນບົດລາຍງານການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ ຈຳນວນ 6 ປັດໄຈຄື: ປັດໄຈດ້ານຜູ້ວິໄຈ, ປັດໄຈດ້ານການ ສະໜັບສະໜູນ, ປັດໄຈດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ປັດໄຈດ້ານກົນໄກການບໍລິຫານ ເຊິ່ງປະກອບມີ 55 ຕົວຊີ້ວັດ. ພ້ອມ ນັ້ນຍັງມີຄຳຖາມສຳລັບຄຳຄິດເຫັນ ແລະ ຂໍ້ສະຫຼຸບສັງລວມບັນຫາເພື່ອແກ້ໄຂ ກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ ລັກສະນະ ຕອບຄຳຖາມປາຍເປີດ ເປັນຄຳຖາມແບບສຳຫຼວດຄຳຄິດເຫັນຈຳນວນ 9 ຂໍ້.

ການສ້າງເຄື່ອງມືສຳລັບການວິໄຈໃນຄັ້ງນີ້ ຜູ້ວິໄຈຈະໄດ້ດຳເນີນການສ້າງເຄື່ອງມືຕາມຂັ້ນຕອນຄື: 1. ສຶກສາ ເອກະການ ແລະ ບົດວິໄຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ ເພື່ອໃຊ້ເປັນແນວທາງໃນການສ້າງແບບສອບຖາມ, 2. ນຳແນວທາງທີ່ໄດ້ຈາກການສຶກສາໃນຂໍ້ທີ 1 ມາເປັນແບບໃນການສ້າງແບບສອບຖາມໃຫ້ຄວບຄຸມເຖິງປັດໄຈທີ່ສິ່ງ ຜົນຕໍ່ຄວາມອາດສາມາດໃນການເຮັດວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູ, 3. ອອກແບບ ແລະ ສ້າງແບບສອບຖາມ, 4. ນຳແບບ ສອບຖາມໄປປຶກສາກັບອາຈານ ທີ່ປຶກສາ ແລະ ບັບປຸງແກ້ໄຂຕາມຂໍ້ສະເໜີແນະ ຂອງອາຈານທີ່ປຶກສາ ແລະ 5. ນຳ ແບບສອບຖາມທີ່ແກ້ໄຂຮຽບຮ້ອຍແລ້ວໄປກວດສອບຄວາມທ່ຽງຕ່າງທາງດ້ານເນື້ອໃນ (Content Validity).

3.4. ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ຂໍ້ມູນທີ່ໃຊ້ໃນການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ ຜູ້ຄົນຄວ້າໄດ້ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນສອງປະເພດ ຄື: 1). ຂໍ້ມູນມືໜຶ່ງ (Primary Data): ເປັນຂໍ້ມູນທີ່ເກັບລວບລວມມາຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນໂດຍກົງເຊັ່ນ: ການສ້າງແບບສອບຖາມ, ການສັງເກດການ ສອນຂອງຄູ-ອາຈານ, ການມີສ່ວນຮ່ວມກັບຄູ-ອາຈານໃນການເຮັດວິໄຈ ແລະ ການສຳພາດກັບຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຊັ່ນ: ຄະນະອຳນວຍການວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ, ຄະນະຫ້ອງການ, ຄະນະໜ່ວຍງານ ແລະ ພະນັກງານຄູທີ່ໄປທີ່ ເປັນກຸ່ມຕົວຢ່າງໃນການຄົ້ນຄວ້າ. ຂໍ້ມູນມືໜຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ເພດ, ອາຍຸ, ວຸດທິການສຶກສາ ແລະ ປະສົບການໃນການ ເຮັດວຽກ. ຂໍ້ມູນດ້ານຜູ້ວິໄຈເອງ ເຊັ່ນ: ດ້ານຄວາມຮູ້ຂອງຜູ້ວິໄຈ, ປະສົບການຂອງຜູ້ວິໄຈ, ການໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ ເຝິກອົບຮົມຂອງຜູ້ວິໄຈ, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂອງຜູ້ວິໄຈ ແລະ ດ້ານຈັນຍາບັນຂອງຜູ້ວິໄຈ. ຂໍ້ມູນດ້ານການສະ ໜັບສະໜູນເຊັ່ນ: ການຕອບສະໜອງງົບປະມານຂອງຜູ້ບໍລິຫານ, ການໃຫ້ນະໂຍບາຍຂອງຜູ້ບໍລິຫານຕໍ່ຜູ້ວິໄຈ ແລະ ດ້ານກົນໄກການບໍລິຫານຕໍ່ການເຮັດວິໄຈ. 2). ຂໍ້ມູນທຸຕິຍະພູມ (Secondary Data): ເປັນຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການສຶກ ສາ ແລະ ລວບລວມມາຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂອງຜູ້ທີ່ເຄີຍເຮັດການສຳຫຼວດ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າມາກ່ອນແລ້ວ ເຊັ່ນ: ບົດລາຍ ງານ, ບົດວິໄຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຂໍ້ມູນ ແລະ ສະຖິຕິຕ່າງໆ.

3.5. ສະຖິຕິທີ່ໃຊ້ໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ຜູ້ວິໄຈໄດ້ດຳເນີນການວິເຄາະຂໍ້ມູນແບບປະສົມປະສານໂດຍໃຊ້ສະຖິຕິຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ໃຊ້ໂປຼແກຼມ ຄອມພິວເຕີສຳເລັດຮູບ (SPSS) ເພື່ອວິເຄາະຄ່າທາງສະຖິຕິເປັນຕົ້ນຊອກຫາເປີເຊັນ (%), ຄ່າສະເລ່ຍ (\bar{x}), ຄ່າຜັນ ປ່ຽນມາດຕະຖານ (S.D), ຄ່າສຳປະສິດກະຈາຍ (CV) ແລະ ຄ່າສຳປະສິດສຳພັນແບບເພຍສັນ ເພື່ອນຳສະເໜີໃນຮູບ ແບບຂອງຕາຕະລາງປະກອບຄຳບັນລະຍາຍດັ່ງນີ້:

1). ວິເຄາະຂໍ້ມູນທົ່ວໄປ ໂດຍການຫາຄ່າຄວາມຖີ່ ແລະ ສ່ວນຮ້ອຍຄື: ສ່ວນຮ້ອຍ (Percent) ຫຼື ເປີເຊັນ (%) ເປັນການຄຳນວນຂໍ້ມູນໂດຍທຽບ ຕົວເລກ 2 ຈຳນວນໂດຍໃຊ້ຖານການຄຳນວນເປັນ 100.

$$P = \frac{f}{N} \times 100 \quad (P) \text{ ສ່ວນຮ້ອຍ} = \frac{(f) \text{ ຄວາມຖີ່ ຫຼື ຈຳນວນທີ່ຕ້ອງການຫາຄ່າ}}{(N) \text{ ຈຳນວນທັງໝົດ}} \times 100$$

2). ວິເຄາະຄວາມອາດສາມາດໃນການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູ ໃນວິທະຍາໄລຄຸສະຫວັນນະເຂດ ໂດຍຫາຄ່າສະເລ່ຍ, ຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຕະຖານ, ສຳປະສິດກະຈາຍ ແລະ ການຖົດຖອຍຢ່າງງ່າຍດາຍ ລາຍລະອຽດຄື:

❖ ຄ່າສະເລ່ຍ X Bar (\bar{x}): ຄ່າສະເລ່ຍແມ່ນຄ່າລະດັບກາງທີ່ໄດ້ມາຈາກການລວບລວມຂໍ້ມູນທັງໝົດແລ້ວແບ່ງ(ສະເລ່ຍ)ໃຫ້ໄດ້ຈຳນວນເທົ່າກັນຈາກຜົນລວມຂອງຂໍ້ມູນທັງໝົດ ທີ່ມີສັນຍາລັກ X Bar (\bar{x}) ຄືຄ່າສະເລ່ຍຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງກຸ່ມໜຶ່ງ (ເລືອກມາ) ແທນທີ່ຈະເລືອກປະຊາກອນທັງໝົດ ເຊິ່ງຄ່າສະເລ່ຍຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງຄືການສຸ່ມກຸ່ມຕົວຢ່າງຈຳນວນໜຶ່ງມາທົດສອບ.

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^N x_i}{N}$$

❖ ຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຕະຖານ S.D (Standard Deviations)

ຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຕະຖານ ເປັນຄ່າທີ່ບົ່ງບອກເຖິງການກະຈາຍຂອງຂໍ້ມູນຖ້າຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຕະຖານຄິດໄລ່ມາແລ້ວມີຄ່າຫຼາຍ ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າຂໍ້ມູນຊຸດນັ້ນມີການກະຈາຍກັນຫຼາຍ ຖ້າເປັນຄະແນນສອບເສັງຂອງນັກຮຽນກໍ່ບົ່ງບອກວ່ານັກຮຽນໄດ້ຄະແນນຕ່າງກັນ ແຕ່ຖ້າຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຕະຖານຄິດໄລ່ອອກມາແລ້ວມີຄ່າໜ້ອຍ ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າຂໍ້ມູນຊຸດນັ້ນເປັນຂໍ້ມູນທີ່ເກາະກຸ່ມກັນຢູ່ ເປັນຂໍ້ມູນທີ່ມີຄ່າໄກ້ຄຽງກັນ ຖ້າເປັນຄະແນນສອບເສັງຂອງນັກຮຽນກໍ່ສະແດງວ່ານັກຮຽນໄລ່ສະເລ່ຍກັນບໍ່ຫ່າງກັນຫຼາຍ.

$$SD = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

❖ ສຳປະສິດຂອງການກະຈາຍ coefficient of variation (CV)

ໃນກໍລະນີຖ້າມີຂໍ້ມູນສອງຊຸດຂຶ້ນໄປ ແລະຕ້ອງການປຽບທຽບວ່າ ຂໍ້ມູນຊຸດໃດມີການກະຈາຍຫຼາຍກວ່າກັນ, ຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຕະຖານພຽງຢ່າງດຽວບໍ່ສາມາດບອກໄດ້ ແຕ່ຄ່າທີ່ຈະບອກໄດ້ເຮົາເອີ້ນວ່າສຳປະສິດວັດການກະຈາຍ ຄ່ານີ້ເປັນອັດຕາສ່ວນລະຫວ່າງ ຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຕະຖານ ແລະຄ່າສະເລ່ຍ ຄູນ 100.

$$CV = \frac{SD}{\bar{X}} \times 100$$

❖ ການວິເຄາະການຖົດຖອຍຢ່າງງ່າຍດາຍ (Simple Regression Analysis)

ການວິເຄາະການຖົດຖອຍຢ່າງງ່າຍດາຍ (**Simple Regression Analysis**) ເປັນການສຶກສາຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຕົວແປ 2 ຕົວ (ໃນທີ່ນີ້ຄືຕົວແປ X ແລະ Y) ທີ່ມີຄວາມສຳພັນກັນໃນລັກສະນະເສັ້ນ (Linear) ໂດຍມີສົມຜົນການຖົດຖອຍຄື: $Y = \alpha + \beta x$ ໃນນີ້ Y ກໍ່ຄືຄ່າສະເລ່ຍຂອງ Y (ບໍ່ແມ່ນຄ່າ Y ແຕ່ລະຄ່າ) ເນື່ອງຈາກໃນການວິເຄາະການຖົດຖອຍຢ່າງງ່າຍດາຍນັ້ນ ຕົວແປ X ຈະຖືກກຳນົດຄ່າໄວ້ກ່ອນ ແລະ ຄ່າ Y ຈະປ່ຽນໄປຕາມຕົວແປ X ເນື່ອງຈາກຄ່າ X ຄ່າໜຶ່ງຈະມີຄ່າ Y ທີ່ເປັນຄູ່ຂອງຄ່າ X ຫຼາຍໆຄ່າ ແລະ ເມື່ອນຳຄ່າ X ແລະ Y ໄປວາງຢູ່ເສັ້ນສະແດງ X ແລະ Y ແລ້ວລາກເສັ້ນເຊື່ອມລະຫວ່າງຈຸດທີ່ປະກົດເສັ້ນກູາບທີ່ໄດ້ຈະເປັນເສັ້ນຊື່ສະແດງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງ ຄ່າສະເລ່ຍຂອງຕົວແປ X ກັບຕົວແປ Y ນັ້ນກໍ່ຄື ເສັ້ນ ກູາບຖົດຖອຍ (Regression line).

4. ຜົນຂອງການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

4.1. ຜົນການວິເຄາະຂໍ້ມູນຈາກບົດທົດສອບດ້ານຄວາມຮູ້ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ

ໂດຍພາບລວມຈາກບົດທົດສອບຄວາມຮູ້ດ້ານການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຈຳນວນນັກສອບເສັງທັງໝົດ 48 ຄົນແລ້ວເຫັນວ່າ ໄດ້ຄະແນນສະເລ່ຍລວມທັງໝົດ 19 ຄະແນນເທົ່າກັບ 40 % ຖືໄດ້ວ່າຄວາມຮູ້ຢູ່ໃນລະດັບອ່ອນ ແຕ່ເມື່ອເບິ່ງຕາມລາຍຂໍ້ແລ້ວ ຄູ-ອາຈານມີຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈດ້ານໂຄງຮ່າງການຂຽນບົດລາຍງານສູງສຸດເຖິງ 26 ຄະແນນ ກວມເອົາ 55 % ຖືວ່າຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ ຮອງລົງມາຄວາມຮູ້ດ້ານການຄວາມສຳຄັນ 20 ຄະແນນ ເທົ່າກັບ 41 % ທີ່ເຫຼືອໜ້ອຍລົງຕາມລຳດັບຈົນຮອດຕໍ່າສຸດແມ່ນຄວາມຮູ້ດ້ານການຂຽນບົດລາຍງານມີ 16 ຄະແນນ ກວມເອົາ 32 % . ສະຫຼຸບລວມແລ້ວເຫັນວ່າ ຄວາມຮູ້ຂອງຄູ-ອາຈານດ້ານການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງລົງມາຫ່າງອ່ອນ ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນຕາຕະລາງ 1 ລຸ່ມນີ້.

ຕາຕະລາງ 1: ຜົນການວິເຄາະບົດທົດສອບດ້ານຄວາມຮູ້ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ

ຂໍ້ທີ	ເນື້ອໃນບົດທົດສອບ	ສະເລ່ຍລວມຜູ້ຕອບຖືກ	ເປີເຊັນລວມ(%)
1	ຄວາມຮູ້ດ້ານຄວາມໝາຍ	17	35
2	ຄວາມຮູ້ດ້ານຄວາມສຳຄັນ	20	41
3	ຄວາມຮູ້ດ້ານຂັ້ນຕອນ	18	38
4	ຄວາມຮູ້ດ້ານການຂຽນໂຄງຮ່າງ	26	55
5	ຄວາມຮູ້ດ້ານການຂຽນບົດລາຍງານ	16	32
ລວມ		96	200
ສະເລ່ຍລວມ		19	40

4.2. ຜົນການວິເຄາະລະດັບຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ

ເບິ່ງພາບລວມຂອງລະດັບຄວາມອາດສາມາດທາງດ້ານການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈແລ້ວ ມີຄະແນນສະເລ່ຍຢູ່ 3.33 ຄື ລະດັບກາງແຕ່ເບິ່ງການກະຈາຍຂໍ້ມູນ CV ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບດຽວ 20 % ໝາຍຄວາມວ່າ 100 ຄົນໃດມີ ປະມານ 24 ຄົນທີ່ຕ່າງຈາກໜຶ່ງ ຫຼື ວ່າອ່ອນ ຫຼື ວ່າດີສຸດ ສ່ວນຫຼາຍປະມານ 75 % ຢູ່ໃນລະດັບຄ້າຍໆກັນເຊິ່ງນອນຢູ່ໃນລະດັບກາງ. ການກະຈາຍຂໍ້ມູນຕາມລຳດັບການກະຈາຍຂອງຄະແນນ ພາບລວມແລ້ວຢູ່ໃນລະດັບກາງຫາດີ 100 ໃດມີ 46 ຄົນໄດ້ ຄະແນນກາງ ແລະ 43 ຄົນແມ່ນໄດ້ຄະແນນດີ ແຕ່ລະດັບດີ ຂຶ້ນຫາດີເລີດມີ 40 ຄົນ ສ່ວນອ່ອນ 100 ຄົນໃດຈະມີ 1 ຄົນ. ດ້ານຄວາມຮູ້ຄ່າສະເລ່ຍ 3.43 ແຕ່ CV = 23.78 ໝາຍຄວາມວ່າ ຄົນເຂົ້າມາຫາຄວາມຮູ້ຂ້ອນຂ້າງໃກ້ຄຽງກັນ ແຕ່ ບໍ່ໄກ້ກັນຫຼາຍ ເຊິ່ງຫຼຸດຈາກຜົນລວມ 100 ຄົນໃດໜວດທີ່ແຕກຕ່າງມີຢູ່ 24 ຄົນ. ຖ້າເຮົາເບິ່ງການກະຈາຍເວົ້າວ່າ ລະດັບ ຄວາມຮູ້ 100 ຄົນໃດມີ 43 ຄົນທີ່ໄດ້ຄະແນນ 3 ທີ່ເບິ່ງຄວາມຮູ້ຕົນເອງ ແລະ 38 ຄົນໃນລະດັບດີ ແລະ ດີເລີດໄດ້ 8 ຄົນ ໝາຍຄວາມວ່າໄດ້ຄະແນນດີ ຫາ ດີເລີດມີ 46 ຄົນ. ໃນຄະນະທີ່ຄວາມສາມາດ ລະດັບກາງມີ 48 ຄົນ, ລະດັບດີມີ 31 ຄົນ ແລະ ດີຫາດີເລີດມີ 37 ຄົນ ໝາຍຄວາມວ່າ ໝວດທີ່ຢູ່ໃນລະດັບດີໜ້ອຍກວ່າຄວາມຮູ້ ແລະ ໝວດທີ່ອ່ອນຢູ່ ໃນລະດັບ 1 ເຖິງ 2 ມີ 16 ຄົນ ໃນຄະນະທີ່ດ້ານຄວາມຮູ້ມີໜ້ອຍຄົນມີຄວາມຮູ້ຕໍ່າ ແລະ ມີຫຼາຍຄົນທີ່ມີຄວາມ ສາມາດຕໍ່າ ສະແດງວ່າດ້ານຄວາມຮູ້ຮຽນທົດສະດີແຕ່ລະຄົນພໍກຳໄດ້ແຕ່ກາງຂຶ້ນເມື່ອຫາດີຫຼາຍ. ເຫດຜົນດັ່ງກ່າວອາດ ຍ້ອນຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຂອງຜູ້ວິໄຈເອງໃນການສຶກສາເອກສານດ້ານການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຍັງບໍ່ທັນເລິກເຊິ່ງ ຮູ້ ການວິໄຈພຽງຜິວຜິນ, ຂາດປະສົບການໃນການຖອດຖອນບົດຮຽນດ້ານວິໄຈເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ ເຊິ່ງສ່ວນຫຼາຍເອື້ອ

ອີງໃສ່ແຕ່ຜູ້ເຄີຍວິໄຈເລີຍວາງມືໃຫ້ ແລະ ເຫັນຜູ້ສໍານານດ້ານວິໄຈດໍາເນີນການ ແລະ ມີຜົນຕອບແທນທີ່ດີ ຕົນເອງກໍ່ຕັດສິນໃຈລົງມືປະຕິບັດ ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການດໍາເນີນການວິໄຈຂອງຕົນເອງບໍ່ສໍາເລັດ ທຽບກັບຄວາມສາມາດໃນການວິໄຈຈຶ່ງສະແດງຜົນການວິເຄາະອອກມາໃນລະດັບປານກາງ ຄືດັ່ງໃນຕາຕະລາງ 2 ສະແດງຜົນການວິເຄາະລຸ່ມນີ້.

ຕາຕະລາງ 2: ລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດ

ຄວາມອາດສາມາດ	ຄ່າສະຖິຕິ					ຫົວໜ່ວຍ	ລະດັບການກະຈາຍຂອງຄະແນນ					ລວມ
	Max	Min	S.D	Average	CV(%)		1	2	3	4	5	
ດ້ານຄວາມຮູ້	5	1	0.81	3.43	23.78	ຈນ	5	43	193	173	36	450
						%	1	10	43	38	8	100
ດ້ານຄວາມສາມາດ	5	1	0.80	3.25	24.47	ຈນ	9	84	287	187	32	599
						%	2	14	48	31	5	100
ລວມລະດັບຄວາມອາດສາມາດ	5	1	0.82	3.33	24.64	ຈນ	14	127	480	361	68	1050
						%	1	12	46	34	6	100

4.3. ຜົນການວິເຄາະຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງປັດໄຈ

4.3.1. ສົມທຽບຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງປັດໄຈ

ຄວາມສໍາພັນຂອງແຕ່ລະປັດໄຈແລ້ວເຫັນວ່າ ແຕ່ລະປັດໄຈມີຄວາມສໍາພັນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ເຊິ່ງເຫັນໄດ້ຈາກຄ່າຂອງສໍາປະສິດສໍາພັນ (R) ແລະ ຄ່າສະແດງຄວາມແຕກຕ່າງ P-value (P) ໝາຍຄວາມວ່າ ມີຫຼາຍປັດໄຈມີຄ່າທີ່ສະແດງຄວາມແຕກຕ່າງ P-value ນ້ອຍກວ່າຄ່າມີໄນສໍາຄັນທາງສະຕິ 0,05 ເປັນຕົ້ນ ດ້ານການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນມີຄວາມສໍາພັນກັບດ້ານຄຸນສົມບັດ, ດ້ານການສະໜັບສະໜູນ, ດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ດ້ານກົນໄກການບໍລິຫານ ເພາະວ່າມີຄ່າຂອງຄວາມແຕກຕ່າງ (P) ນັບແຕ່ 0,001 ລົງຫາ 0,00009 ພ້ອມນັ້ນ ດ້ານການສະໜັບສະໜູນກໍ່ຍັງມີຄວາມສໍາພັນຫຼາຍສຸດກັບດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ດ້ານນະໂຍບາຍກໍ່ມີຄວາມສໍາພັນກັບດ້ານກົນໄກການບໍລິຫານເຊິ່ງກັນເຊິ່ງມີຄ່າຂອງຄວາມແຕກຕ່າງ (P) ນັບແຕ່ 0,001 ລົງຫາ 0,000005. ແຕ່ວ່າກໍ່ຍັງມີຈໍານວນໜຶ່ງທີ່ບໍ່ມີຄວາມສໍາພັນກັນ ເພາະວ່າ ມີຄ່າຂອງຄວາມແຕກຕ່າງ P-value ໃຫຍ່ກວ່າຄ່າມີໄນສໍາຄັນທາງສະຕິ 0,05 ເປັນຕົ້ນ ດ້ານຄຸນສົມບັດບໍ່ມີຄວາມສໍາພັນກັນກັບດ້ານການສະໜັບສະໜູນ, ດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ດ້ານກົນໄກການບໍລິຫານ ເຊິ່ງມີຄ່າຂອງ P-value ນັບແຕ່ 0,06 ຫາ 0,7. ເຫດຜົນທີ່ມີຄວາມສໍາພັນກັນອາດເນື່ອງມາຈາກແຕ່ລະດ້ານເປັນຮາກຖານ ແລະ ເປັນຕົ້ນເຫດກ່ຽວພັນເຊິ່ງກັນແລະກັນຄື ຄູມີຄວາມຮູ້ດ້ານທິດສະດີສູງ ແຕ່ເມື່ອເພີ່ມແຮງຈູງໃຈທາງດ້ານການສະໜັບສະໜູນທີ່ດີຂຶ້ນ, ມີນະໂຍບາຍສູງຂຶ້ນ ແລະ ມີກົນໄກການບໍລິຫານດີຂຶ້ນກໍ່ຍິ່ງເຮັດໃຫ້ຄູມີຜົນສໍາເລັດດ້ານການວິໄຈດີຂຶ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າເມື່ອຍຸກປະຈຸບັນຫາກພ້ອມກັນປະຕິບັດນະໂຍບາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ທົ່ວເຖິງ ແລະ ເຮັດປົກກະຕິຜົນຕາມມາຄືໝາກຜົນທີ່ຕ້ອງການ. ແລະ ອີກເຫດຜົນທີ່ດ້ານຄຸນສົມບັດຂອງຄູບໍ່ມີຄວາມສໍາພັນກັບປັດໄຈອື່ນ ຍ້ອນວ່າ ຄູນສົມບັດດີເປັນພຽງພຶດຕິກຳທີ່ສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຕົວຊີ້ວັດບອກວ່າເຈົ້າຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດດ້ານວິໄຈ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເກີດໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນລວມທັງໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍພິເສດ.

ຕາຕະລາງ 3: ສົມທຽບຄວາມສໍາພັນ

ປັດໄຈຕົ້ນ		X1		X2		X3		X4		X5	
		R	P	R	P	R	P	R	P	R	P
ດ້ານການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ	X1			39	0.0006	46	0.00003	38	0.00009	35	0.001
ດ້ານຄຸນສົມບັດ	X2	39	0.0006			21	0.07	4	0.7	22	0.06
ດ້ານການສະໜັບສະໜູນ	X3	46	0.00003	21	0.07			49	0.00001	53	0.000001
ດ້ານນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ຄົນຄວ້າວິໄຈ	X4	38	0.00009	4	0.7	49	0.00001			54	0.0000005
ດ້ານກິນໄກການບໍລິຫານ	X5	35	0.001	22	0.06	53	0.000001	54	0.0000005		

4.3.2. ສົມທຽບລະດັບຄ່າສໍາປະສິດ (Coefficient)

ເບິ່ງພາບລວມແລ້ວເຫັນວ່າ ຄ່າສໍາປະສິດຂອງແຕ່ລະປັດໄຈ (coefficient) ທັງ 5 ປັດໄຈແຕ່ X1 ຫາ X5 ມີອິດທິພົນຕໍ່ກັນ ໝາຍຄວາມວ່າ ຖ້າປັດໄຈໃດຫາກມີຄ່າສໍາປະສິດ Coef ຫຼາຍກວ່າປັດໄຈທີ່ນໍາມາປຽບທຽບຄວາມສໍາພັນຖືວ່າມີອິດທິພົນຫຼາຍກວ່າ ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນຄື: ດ້ານຄຸນສົມບັດ X2 ມີອິດທິພົນຫຼາຍກວ່າ ດ້ານການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ X1 ເພາະວ່າ ມີຄ່າສໍາປະສິດ X2 Coef = 0,43 ໃຫຍ່ກວ່າ ຄ່າສໍາປະສິດ X1 Coef = 0,35 ແລະ ດ້ານອື່ນໆຕາມລຳດັບ ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນຕາຕະລາງ 5 ເຫດຜົນອາດຍ້ອນວ່າ: ຄູ-ອາຈານໃນວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຖືໄດ້ວ່າເປັນຄູແມ່ແບບ ຮອບດ້ານໃຫ້ແດ່ນັກສຶກສາທີ່ມາສຶກສາເພື່ອຈະໄປເປັນໃນອະນາຄົດສະນັ້ນການຊອກຄົ້ນເອກະສານຫຼືການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງເປັນຕົ້ນແບບທີ່ດີໃນຄຸນສົມບັດ ຫຼື ຈັນຍາບັນຂອງຄວາມເປັນຄູຢູ່ແລ້ວ, ຄູ-ຈານສ່ວນຫຼາຍທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດີຕ່າງໆນັ້ນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການສະນັບສະໜູນຂອງຜູ້ບໍລິຫານເພາະຄວາມຕ້ອງການຄູ-ອາຈານທີ່ເປັນຜູ້ວິໄຈເນັ້ນໃສ່ດ້ານງົບປະມານ, ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານຄວາມຮູ້ ແລະ ນໍາພາຄື້ນຄວ້າວິໄຈໃນພາກປະຕິບັດ.

ຕາຕະລາງ 4: ສົມທຽບລະດັບຄ່າສໍາປະສິດ (Coefficient)

ປັດໄຈ	X1	X2	X3	X4	X5
ດ້ານການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ	X1	Coef X2 > Coef X1 0,43 > 0,35	Coef X3 > Coef X1 0,51 > 0,41	Coef X1 > Coef X4 0,54 > 0,25	Coef X1 > Coef X5 0,52 > 0,23
ຄຸນສົມບັດ	X2		Coef X3 > Coef X2 0,26 > 0,17	Coef X2 > Coef X4 0,05 > 0,03	Coef X2 > Coef X5 0,29 > 0,16
ດ້ານການສະໜັບສະໜູນ	X3			Coef X3 > Coef X4 0,8 > 0,3	Coef X3 > Coef X5 0,9 > 0,32
ດ້ານນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ຄົນຄວ້າວິໄຈ	X4				Coef X4 > Coef X5 0,55 > 0,53
ກິນໄກການບໍລິຫານ	X5				

ໝາຍເຫດ: Coef = Coefficient, ຕົວສໍາປະສິດ ຫຼື ຄວາມຄ້ອຍຊັນຂອງຕໍາລາເສັ້ນຊື່ທີ່ບົ່ງບອກວ່າຖ້າເພີ່ມປັດໄຈໜຶ່ງຫົວໜ່ວຍຈະມີຜົນເຮັດໃຫ້ປັດໄຈຕາມເພີ່ມຂຶ້ນເທົ່າໃດ

4.3.3. ສົມທຽບຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງປັດໄຈຕົ້ນ ແລະ ປັດໄຈຕາມ

ໃນຕາຕະລາງ 22 ແລ້ວເຫັນວ່າ ປັດໄຈທີ່ມີຄວາມສໍາພັນກັບອົງປະກອບທາງດ້ານຄວາມຮູ້ມີ 4 ປັດໄຈໃນນັ້ນປັດໄຈດ້ານກິນໄກການບໍລິຫານ X5 ມີຄວາມສໍາພັນຫຼາຍທີ່ສຸດເຊິ່ງສະແດງອອກໃນຄ່າຄວາມສໍາພັນກວມເອົາ R = 46 % ເກືອບທຽບເທົ່າກັນ ແລະ ຄ່າສະແດງເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງ P = 0,00003 ເກືອບທຽບເທົ່າກັບ ປັດໄຈດ້ານການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ໃນນັ້ນປັດໄຈທີ່ມີຄວາມສໍາພັນໜ້ອຍທີ່ສຸດແມ່ນ ປັດໄຈດ້ານນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ຄົນຄວ້າວິໄຈ X4 ມີຄ່າ R = 33 % ແລະ P = 0,004 ແຕ່ປັດໄຈທີ່ບໍ່ມີຄວາມສໍາພັນກັບອົງປະກອບທາງດ້ານຄວາມຮູ້ແມ່ນປັດໄຈດ້ານຄຸນສົມບັດເຊິ່ງມີຄ່າ

R = 18 % ແລະ P = 0,13 ເພາະວ່າ ຄ່າຂອງ P ໃຫຍ່ກວ່າລະດັບມີໄນສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ 0,05. ແລະ ປັດໄຈທີ່ມີຄວາມສໍາພັນກັບອົງປະກອບທາງດ້ານຄວາມສາມາດມີ 5 ປັດໄຈ ແຕ່ປັດໄຈທີ່ມີຄວາມສໍາພັນຫຼາຍທີ່ສຸດຄື ປັດໄຈດ້ານການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນເຊິ່ງມີຄ່າ R = 59 % ແລະ P = 0,0000003 ແລະ ປັດໄຈທີ່ມີຄວາມສໍາພັນໜ້ອຍທີ່ສຸດຄື ປັດໄຈດ້ານຄຸນສົມບັດເຊິ່ງມີຄ່າ R = 31 % ແລະ P = 0,008 ໄກ້ຄຽງກັບປັດໄຈດ້ານນະໂຍບາຍ. ໝາຍຄວາມວ່າ ຍິ່ງຄ່າຂອງ P ຫາກມີຄ່ານ້ອຍເທົ່າໃດກໍ່ຍິ່ງມີຄວາມສໍາພັນຫຼາຍເທົ່ານັ້ນ. ເຫດຜົນທີ່ມີຄວາມສໍາພັນອາດເກີດຈາກຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຄູ-ອາຈານທາງດ້ານຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດຕິດພັນກັບການສະໜອງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ, ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນທີ່ດີຈາກຜູ້ບໍລິຫານ, ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍເພື່ອເປັນແຮງຈູງໃຈ ແລະ ກົນໄກການບໍລິຫານທີ່ມີເປົ້າໝາຍແນ່ນອນຊັດເຈນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄູເກີດມີຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດ. ແຕ່ປັດໄຈທີ່ບໍ່ມີຄວາມສໍາພັນກັນນັ້ນ ອາດເກີດຈາກໂອກາດຂອງຄູອາຈານບາງບຸກຄົນໃນການເຂົ້າຮ່ວມເຝິກອົບຮົມດ້ານວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຍັງມີໜ້ອຍ ແລະ ບາງຄົນບໍ່ມີເລີຍ ເຊິ່ງພຽງແຕ່ຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນເທົ່ານັ້ນ.

ຕາຕະລາງ 5: ສົມທຽບຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງປັດໄຈຕົ້ນ ແລະ ປັດໄຈຕາມ (X&Y)

		ປັດໄຈຕາມ(Y)			
		ດ້ານຄວາມຮູ້ Y1		ດ້ານຄວາມສາມາດ Y2	
ປັດໄຈຕົ້ນ (X)		R	P	R	P
ດ້ານການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ	X1	46	0,00004	59	0,0000003
ດ້ານຄຸນສົມບັດ	X2	18	0,13	31	0,008
ດ້ານການສະໜັບສະໜູນ	X3	35	0,002	33	0,004
ດ້ານນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ຄົນຄວ້າວິໄຈ	X4	33	0,004	31	0,007
ດ້ານກົນໄກການບໍລິຫານ	X5	46	0,00003	48	0,00002

4.3.4. ສົມທຽບຄ່າສໍາປະສິດ (Coefficient)

ຄ່າສໍາປະສິດຂອງແຕ່ລະປັດໄຈ (coefficient) ທັງ 5 ປັດໄຈຕົ້ນແຕ່ X1 ຫາ X5 ມີອິດທິພົນຕໍ່ກັບປັດໄຈຕາມອົງປະກອບດ້ານຄວາມຮູ້ (Y1) ແລະ ດ້ານຄວາມສາມາດ (Y2) ເຊິ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ: ອົງປະກອບດ້ານຄວາມຮູ້ມີ ປັດໄຈດ້ານການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນມີອິດທິພົນຫຼາຍກວ່າ ເພາະວ່າ X1 = 0,61 > Y1 = 0,34, ປັດໄຈດ້ານຄຸນສົມບັດມີອິດທິພົນຫຼາຍ ເພາະວ່າ X1 = 0,21 > Y1 = 0,14, ປັດໄຈດ້ານການສະໜັບສະໜູນມີອິດທິພົນຫຼາຍກວ່າ ເພາະວ່າ X1 = 0,52 > Y1 = 0,24, ແຕ່ວ່າ ປັດໄຈດ້ານນະໂຍບາຍມີອິດທິພົນໜ້ອຍກວ່າ ເພາະວ່າ X1 = 0,30 < Y1 = 0,36 ແລະ ປັດໄຈດ້ານກົນໄກການບໍລິຫານມີອິດທິພົນໜ້ອຍກວ່າເຊັ່ນດຽວກັນ ເພາະວ່າ X1 = 0,42 < Y1 = 0,51. ສ່ວນອົງປະກອບທ່າງດ້ານຄວາມສາມາດເຫັນວ່າ: ອົງປະກອບດ້ານຄວາມຮູ້ມີ ປັດໄຈດ້ານການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນມີອິດທິພົນຫຼາຍກວ່າ ເພາະວ່າ X1 = 0,79 > Y2 = 0,44, ປັດໄຈດ້ານຄຸນສົມບັດມີອິດທິພົນຫຼາຍ ເພາະວ່າ X1 = 0,37 > Y2 = 0,25, ປັດໄຈດ້ານການສະໜັບສະໜູນມີອິດທິພົນຫຼາຍກວ່າ ເພາະວ່າ X1 = 0,49 > Y2 = 0,22, ແຕ່ວ່າ ປັດໄຈດ້ານນະໂຍບາຍມີອິດທິພົນໜ້ອຍກວ່າ ເພາະວ່າ X1 = 0,29 < Y2 = 0,34 ແລະ ປັດໄຈດ້ານກົນໄກການບໍລິຫານມີອິດທິພົນໜ້ອຍກວ່າເຊັ່ນດຽວກັນ ເພາະວ່າ X1 = 0,43 < Y2 = 0,53. ເຫດຜົນແນ່ນອນແລ້ວວ່າ ຄູ-ອາຈານອາຈານຈໍານວນຫຼາຍມີຄວາມຕັ້ງໃຈຊອກຄົ້ນເອກະສານຕາມແຫຼ່ງຂໍ້ມູນດ້ານການວິໄຈຕ່າງໆ ແລະ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກຜູ້ບໍລິຫານດ້ານງົບປະມານສ່ວນໜຶ່ງຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄູ-ອາຈານດັ່ງກ່າວມີຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານວິໄຈ. ແຕ່ດ້ານນະໂຍບາຍກໍ່ຍິ່ງມີໜ້ອຍ ແລະ ດ້ານກົນໄກການບໍລິຫານກໍ່ຍິ່ງບໍ່ທັນໄດ້ເຂັ້ມແຂງເທື່ອທີ່ຈະພັກດັນໃຫ້ຄູ-ອາຈານເກີດຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດດ້ານວິໄຈທີ່ດີເລີດໄດ້ໃນປະຈຸບັນ ຄືດັ່ງຜົນການວິເຄາະຄ່າສໍາປະສິດທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ກັນໃນຕາຕະລາງ 6 ລຸ່ມນີ້.ຕາຕະລາງ 6. ສົມທຽບລະດັບຄ່າສໍາປະສິດຂອງປັດໄຈຕົ້ນ ແລະ ປັດໄຈຕາມມີອິດທິພົນຕໍ່ກັນ

ປັດໄຈຕົ້ນ		ປັດໄຈຕາມ(Y)			
		ດ້ານຄວາມຮູ້ Y1		ດ້ານຄວາມສາມາດ Y2	
		R	P	R	P
ດ້ານການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ	X1	46	X1 > Y1 0,61 > 0,34	59	X1 > Y2 0,79 > 0,44
ດ້ານຄຸນສົມບັດ	X2	18	X2 > Y1 0,21 > 0,14	31	X2 > Y2 0,37 > 0,25
ດ້ານການສະໜັບສະໜູນ	X3	35	X3 > Y1 0,52 > 0,24	33	X3 > Y2 0,49 > 0,22
ດ້ານນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ຄົນຄວ້າວິໄຈ	X4	33	X4 < Y1 0,30 < 0,36	31	X4 < Y2 0,29 < 0,34
ດ້ານກົນໄກການບໍລິຫານ	X5	46	X5 < Y1 0,42 < 0,51	48	X5 < Y2 0,43 < 0,53

4.4. ຜົນການວິເຄາະປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜົນທີ່ສຸດຕໍ່ຄວາມອາດສາມາດ

ປັດໄຈທີ່ອ່ອນທີ່ສຸດຄືປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູໃນວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດຫຼາຍທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນປັດໄຈທີ່ຜ່ານການວິເຄາະຂໍ້ມູນທາງສະຖິຕິທີ່ມີຄ່າສະແດງຜົນຄວາມແຕກຕ່າງ (P-value) ນ້ອຍກວ່າຄ່າມີຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິທີ່ສຸດ 0,05 ລາຍລະອຽດຕາມແຕ່ຕາຕະລາງວິເຄາະດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ເບິ່ງພາບລວມແລ້ວເຫັນວ່າ ທັງ 4 ປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜົນທີ່ສຸດເປັນຕົ້ນ ປັດໄຈດ້ານການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ, ປັດໄຈດ້ານການສະໜັບສະໜູນ, ປັດໄຈດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ປັດໄຈດ້ານກົນໄກການບໍລິຫານສິ່ງຜົນສະເພາະແຕ່ອົງປະກອບດ້ານຄວາມສາມາດເທົ່ານັ້ນ ເຊິ່ງຈາກຕົວຊີ້ວັດທີ່ເປັນປັດໄຈຕົ້ນຍົກເວັ້ນປັດໄຈດ້ານຄຸນສົມບັດ ລວມທັງໝົດມີ 35 ຕົວຊີ້ວັດ ແຕ່ປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜົນມີພຽງ 12 ປັດໄຈ ເທົ່າກັບ 34 % ເຊິ່ງປັດໄຈດ້ານນະໂຍບາຍກວມເອົາຫຼາຍກວ່າປັດໄຈອື່ນເຖິງ 5 ຕົວຊີ້ວັດເທົ່າກັບ 14 % ແຕ່ດ້ານກົນໄກການບໍລິຫານມີພຽງແຕ່ 2 ຕົວຊີ້ວັດເທົ່າກັບ 6 %. ໃນນັ້ນປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມສາມາດໃນການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາເຄື່ອງມືຫຼາຍທີ່ສຸດແມ່ນ ດ້ານຜູ້ວິໄຈປະຕິບັດຕາມຜູ້ຊີ້ນໍາຫຼັກດ້ານການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈມີຄ່າ P-value = 0,001 ຮອງລົງມາແມ່ນ ດ້ານການສະໜັບສະໜູນເປັນຕົ້ນດ້ານການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງເພື່ອນຮ່ວມວິໄຈ ເຊິ່ງມີຄ່າ P-value = 0,017 ຕາມລຳດັບ ແຕ່ປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜົນໜ້ອຍທີ່ສຸດແມ່ນດ້ານນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບຜົນສໍາເລັດທາງຜົນງານການວິໄຈຈຶ່ງໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຄ່າຕອບແທນ P-value = 0,041. ພ້ອມນັ້ນ, ປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມສາມາດໃນການນໍາໃຊ້ໄປແກ້ມສໍາເລັດຮູບເຂົ້າໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນຫຼາຍກວ່າໝູ່ທີ່ສຸດແມ່ນດ້ານກົນໄກການບໍລິຫານກ່ຽວກັບ ບົດວິໄຈທີ່ສໍາເລັດຖືກນໍາມາຕີພິມລົງວາລະສານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ P-value = 0,006 ຮອງລົງມາດ້ານການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບປັດໄຈການຄົ້ນຄວ້າຊອກຫາຂໍ້ມູນໃນຊຸມຊົນ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນໄກ້ຄຽງ P-value = 0,007 ຕາມລຳດັບ ແຕ່ປັດໄຈດ້ານການສະໜັບສະໜູນເປັນຕົ້ນເພື່ອນຮ່ວມວິໄຈມີມະນຸດສໍາພັນທີ່ດີຕໍ່ກັນສິ່ງຜົນໜ້ອຍທີ່ສຸດ P-value = 0,049. ເພາະວ່າຖ້າດ້ານອ່ອນດັ່ງກ່າວຫາກໄດ້ຮັບການປັບປຸງແກ້ໄຂ ກໍ່ຈະເປັນປັດໄຈອັນຕົ້ນຕໍທີ່ສິ່ງຜົນໃຫ້ຄູ-ອາຈານມີຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນດີຂຶ້ນ ຄືດັ່ງຕາຕະລາງ 5 ລຸ່ມນີ້.

ຕາຕະລາງ 7. ປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມອາດສາມາດທີ່ສຸດ

ປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜົນທີ່ສຸດຕໍ່ອົງປະກອບດ້ານຄວາມສາມາດ		Q9 ສ້າງເຄື່ອງມື	Q12 ໃຊ້ໄປແກ້ມສໍາເລັດຮູບເຂົ້າ
ດ້ານແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ	Q17. ຄົນຄວ້າໃນຊຸມຊົນແລະທ້ອງຖິ່ນໄກ້ຄຽງ	0,023	0,007
	Q18. ຜູ້ວິໄຈປະຕິບັດຕາມຜູ້ຊີ້ນໍາດ້ານວິໄຈ	0,001	
	Q22. ສະຖາບັນມີຕໍາລາວິໄຈແບບຢ່າງໄວ້ທ້ອງສະໝຸດ		0,036
ການສະໜັບສະໜູນ	Q38. ເພື່ອນຮ່ວມວິໄຈຊ່ວຍເຫຼືອດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ	0,017	
	Q39. ເພື່ອນຮ່ວມວິໄຈເຫກາລົງໃຈໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ	0,035	
	Q40. ເພື່ອນຮ່ວມວິໄຈມີມະນຸດສໍາພັນທີ່ດີຕໍ່ກັນ		0,049
ດ້ານນະໂຍບາຍ	Q43. ການວິໄຈຕໍ່ການຄັດເລືອກຕົວເດັກແລະຍ້ອງຍໍ		0,047
	Q45. ຮັບຮູ້ວ່າຜູ້ສໍາເລັດວິໄຈມີຜົນຕໍ່ເລືອນຊັ້ນຂຶ້ນເງິນເດືອນ		0,030
	Q46. ຮັບຮູ້ວ່າຜູ້ທີ່ເດັ່ນດ້ານວິໄຈຈຶ່ງຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນທີ່ປຶກສາ	0,035	
	Q47. ຜົນສໍາເລັດການວິໄຈຈຶ່ງໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຄ່າຕອບແທນ	0,041	
ກົນໄກບໍລິຫານ	Q53. ໜ່ວຍງານວິໄຈຕິດຕາມຊຸກຍູ້ເປັນປົກກະຕິ	0,040	
	Q55. ວິໄຈທີ່ສໍາເລັດຖືກຕີພິມລົງວາລະສານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ		0,006

P-value ແທນ ຄ່າທີ່ສະແດງໂອກາດການພົບຄວາມແຕກຕ່າງ

ສະຫຼຸບຜົນ

ຈາກຜົນຂອງການສຶກສາລະດັບຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູໃນວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ ພົບວ່າ: ໂດຍລວມແລ້ວ ຄູ-ອາຈານມີລະດັບຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງດ້ວຍຄ່າສະເລ່ຍ ($\bar{X} = 3.33$) ເມື່ອຈຳແນກເປັນແຕ່ລະດ້ານ ເຫັນວ່າ ດ້ານຄວາມຮູ້ຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ ($\bar{X} = 3.43$) ແລະ ດ້ານຄວາມສາມາດແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງເຊັ່ນດຽວກັນດ້ວຍຄ່າສະເລ່ຍ ($\bar{X} = 3.25$). ພ້ອມນັ້ນ ຜູ້ມີຕຳແໜ່ງບໍລິຫານ ແລະ ໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງທາງດ້ານວິຊາການຄູມີລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຢູ່ໃນລະດັບດີ ແລະ ຮອງລົງມາແມ່ນເກນອາຍຸ, ວຸດທິການສຶກສາ, ປະສົບການໃນການເຮັດວຽກ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຕຳແໜ່ງມີລະດັບຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ.

ອະພິປາຍຜົນ

ຈາກຜົນຂອງການສຶກສາລະດັບຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູໃນວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ ພົບວ່າ: ໂດຍລວມແລ້ວ ຄູ-ອາຈານມີລະດັບຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ ແລະ ເມື່ອພິຈາລະນາເປັນລາຍດ້ານພົບວ່າ ຜູ້ມີຕຳແໜ່ງບໍລິຫານ ແລະ ໄດ້ຮັບຕຳແໜ່ງທາງດ້ານວິຊາການຄູມີລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຢູ່ໃນລະດັບດີ ແລະ ຮອງລົງມາແມ່ນເກນອາຍຸ, ວຸດທິການສຶກສາ, ປະສົບການໃນການເຮັດວຽກ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຕຳແໜ່ງມີລະດັບຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ.

ການທີ່ຄູ-ອາຈານຜູ້ທີ່ມີຕຳແໜ່ງບໍລິຫານ ມີຄວາມສາມາດດ້ານການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຢູ່ໃນລະດັບດີນັ້ນ ອາດເປັນເພາະວ່າ: ສຳລັບຜູ້ທີ່ມີຕຳແໜ່ງບໍລິຫານອາດເກີດຈາກຜູ້ທີ່ມີຕຳແໜ່ງລ້ວນແລ້ວແຕ່ເປັນພະນັກງານຫຼັກແໜ່ງໃນລະດັບຜູ້ບໍລິຫານໃນແຕ່ລະຂັ້ນທີ່ໄດ້ຜ່ານການເຝິກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມຄົບຖ້ວນອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ທີ່ຮູ້ຮັບຜິດ ຮັບຊອບ ເວົ້າສະເພາະຄິດຄວາມເອົາໃຈໃສ່ໃນການນຳພາມະຫາຊົນຄົ້ນຄວ້າວິໄຈດ້ວຍຜົນສຳເລັດສູງ ແລະ ເຂົ້າໃຈເລິກຕໍ່ວິໄສທັດຂອງວິທະຍາໄລຄູ ຄືແນ່ໃສ່ດ້ານການວິໄຈເປັນຫຼັກ. ອີກປະການໜຶ່ງແມ່ນໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍການສຶກສາສະບັບປັບປຸງ 2015 ທີ່ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອແນໃສ່ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ກິລາ 5 ປີ ຄັ້ງທີVIII 2016-2020 ໃນການສ້າງຂີດຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ ແລະ ກິລາແຕ່ລະລະດັບໃນການບໍລິຫານ, ຄຸ້ມຄອງ, ການວາງແຜນການ, ງົບປະມານ, ຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ, ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ແກ່ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ພ້ອມຂະຫຍາຍວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ແລະ ປະເມີນຜົນນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດ ໃຫ້ກວ້າງຂວາງແຕ່ສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ນຳໃຊ້ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ແລະ ປະເມີນຜົນເຂົ້າໃນການວາງແຜນພັດທະນາ ການສຶກສາ ແລະ ກິລາ(ກກສ,2030:10-13) ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບບົດວິໄຈຂອງ ພິນໂຍ ລອງສີ (2006:116).

ການທີ່ປັດໄຈດ້ານການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນເປັນຕົ້ນການຄົ້ນຄວ້າໃນຊຸມຊົນ-ທ້ອງຖິ່ນໄກ້ຄຽງສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມຮູ້ໃນການສ້າງເຄື່ອງມື ແລະ ຜູ້ວິໄຈປະຕິບັດຕາມຜູ້ຊີ້ນຳຫຼັກສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມຮູ້ດ້ານຫຼັກການ-ຂັ້ນຕອນການວິໄຈ ແລະ ການທີ່ປັດໄຈດ້ານນະໂຍບາຍເປັນຕົ້ນ ນະໂຍບາຍໃນການຊອກເອກະສານກັບພາຍນອກຄືກັບໄປວຽກທາງການສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມຮູ້ໃນການສ້າງເຄື່ອງມື ແລະ ເວລາພຽງພໍໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈພາຍຫຼັງສຳເລັດການເຝິກອົບຮົມສິ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມຮູ້ໃນການສັງລວມຂໍ້ມູນສິ່ງຜົນຫຼາຍທີ່ສຸດ ທີ່ມີຄ່າສະແດງຜົນຄວາມແຕກຕ່າງ(P-value)ນ້ອຍກວ່າຄ່າຄວາມສຳຄັນທາງສະຖິຕິ 0,05 ນັ້ນອາດຍ້ອນວ່າ ຜູ້ວິໄຈມີຄວາມຕ້ອງການສູງທີ່ຢາກໃຫ້ໂຮງຮຽນ, ວິທະຍາໄລ, ມະຫາວິທະຍາໄລ, ຫ້ອງການ, ກົມກອງກໍ່ຕີພະແນກການອ້ອມຂ້າງພາຍໃນແຂວງ ຫຼື ຕ່າງແຂວງທົ່ວປະເທດ ໃຫ້ມີຖານຂໍ້ມູນເປັນຂອງຕົນ

ເອງ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຜູ້ວິໄຈຊອກໄດ້ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຊິ່ງບັນຫາຫຼັກຂອງຜູ້ວິໄຈຍັງມີຂອບເຂດຈຳກັດ ແລະ ຫຍຸ້ງຍາກຕໍ່ການຊອກຂໍ້ມູນເພື່ອວິໄຈ. ອີກປະການໜຶ່ງຜູ້ວິໄຈຍັງຖືເບົາຕໍ່ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ໃນການຂໍຄຳປຶກສາຈາກຜູ້ຊື່ນຳຫຼັກດ້ານວິໄຈ ການພົວພັນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນບໍ່ຕໍ່ເນື່ອງ ສ່ວນຫຼາຍມີລັກສະນະເກງໃຈ ແລະ ໃຊ້ເວລາເຮັດວຽກອື່ນຫຼາຍ. ພ້ອມນັ້ນ ອາດຍ້ອນວ່າ ຜູ້ບໍລິຫານໃນວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ ໄດ້ເລັ່ງເຫັນຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຄຸທຸກຄົນໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນການຮີບໂຮມເອກະສານຜົນງານຕ່າງໆເຂົ້າແຟມສະສົມຜົນງານ, ຊອກໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການວິໄຈໃນຖານຂໍ້ມູນ, ໃນຫ້ອງສະໝຸດແລະ ຮ່ວມທັດສະນະສຶກສາແລກປ່ຽນບົດຮຽນເພື່ອຄົ້ນຄວ້າຂໍ້ມູນ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບບົດວິໄຈຂອງ ປະໄພ ຕິກະໂກສິດ (2012:237-242).

ການທີ່ປັດໄຈດ້ານກົນໄກການບໍລິຫານຂອງຜູ້ບໍລິຫານມີຄວາມສຳພັນຫຼາຍທີ່ສຸດກັບດ້ານຮູ້ ເນື່ອງຈາກວ່າ ບັນດາປັດໄຈແຮງເສີມຕ່າງໆສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຂຶ້ນກັບຜູ້ບໍລິຫານ ລວມທັງການແຕ່ງຕັ້ງໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບດ້ານວິໄຈ ແລະ ການວາງແຜນຍຸດທະສາດການບໍລິຫານມັນເປັນໜ້າທີ່ສຳຄັນຫຼັກຂອງຄະນະຜູ້ບໍລິຫານຈະຕ້ອງໄດ້ມີກົນໄກໃນການຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄູ-ນັກສຶກສາ ຮັບຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈດີຕໍ່ກັບວິໄສທັດຂອງ ວຄສ ແນໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນເປັນສຳຄັນ, ທິດທາງຂອງຜູ້ບໍລິຫານໃນການວາງແຜນຍຸດທະສາດການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນເປັນບ່ອນຮຽນຮູ້ ແລະ ພັດທະນາການຮຽນ-ການສອນ, ໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ ຕິດຕາມ ກວດກາຄວາມຄືບໜ້າການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນເພື່ອຄວາມສຳເລັດໃນແຕ່ລະບາດກ້າວຈາກໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບສະເພາະເປັນປົກກະຕິ, ໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ໃຫ້ນຳຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນທີ່ດີເດັ່ນຂອງທ່ານມາເຜີຍແຜ່ໃຫ້ຄູ-ອາຈານພາຍໃນ ແລະ ນຳໃຊ້ເພື່ອແກ້ໄຂສິ່ງທີ່ເປັນບັນຫາໃນຊັ້ນຮຽນ ເລື້ອຍໆ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມເອົາໃຈໃສ່ພິເສດຕໍ່ຜົນງານການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ, ຊຸກຍູ້ໃຫ້ໄດ້ຕິພົມລົງວາລະສານ ແລະ ນຳສະເໜີພາຍໃນ-ຕ່າງປະເທດຢ່າງກວ້າງຂວາງ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບບົດວິໄຈຂອງ ປະໄພ ຕິກະໂກສິດ (2012)

ການທີ່ປັດໄຈດ້ານນະໂຍບາຍມີຄວາມສຳພັນຫຼາຍທີ່ສຸດກັບດ້ານກົນໄກການບໍລິຫານນັ້ນອາດຍ້ອນຄູ-ອາຈານມີຄວາມຕ້ອງການຢາກໃຫ້ຜູ້ບໍລິຫານຈັດຕັ້ງການເຜີຍແຜ່ເນື້ອໃນແຜນຍຸດທະສາດການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນເປັນບ່ອນຮຽນຮູ້ ແລະ ພັດທະນາການຮຽນ-ການສອນໃຫ້ບັນລຸຕາມວິໄສທັດຂອງວິທະຍາໄລຄູກຳນົດໄວ້, ເພີ່ມຄວາມເອົາໃຈໃສ່ໃນການຊຸກຍູ້ຕິດຕາມກວດກາເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈສະເໝີລາຍງານ ແລະ ຕິພົມເຜີຍແຜ່ລົງວາລະສານ. ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນຄືແນວນັ້ນຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຕິດພັນກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຄູອາຈານໃນດ້ານນະໂຍບາຍທີ່ກຳນົດນິຕິກຳອອກຢ່າງຊັດເຈນ ເພື່ອເສີມກຳລັງໃຈ ແລະ ຕອບແທນຜົນສຳເລັດທາງການວິໄຈເປັນຕົ້ນຄຳຕອບແທນ, ຈັດແບ່ງເວລາຄົ້ນຄວ້າ-ຮ່ວມເຝິກອົບຮົມທີ່ເໝາະສົມພຽງພໍ, ຖືກຄັດເລືອກຕົວເດັ່ນ-ຍ້ອງຍໍ ແລະ ສັບຊ້ອນຕຳແໜ່ງງານ ເຊິ່ງເລົ່ານັ້ນຄືເປົ້າໝາຍເພື່ອໃຫ້ຄູໄດ້ຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນໃຫ້ເກີດຜົນສຳເລັດສູງສຸດ ທີ່ມີໃນສຳຄັນທາງສະຖິຕິ 0,05 ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນຄ່າຂອງຄວາມສຳພັນແຕ່ຫຼາຍສຸດຫາໜ້ອຍສຸດຕາມລໍດັບເຊັ່ນ: 0.0000005, 0.000001 ຫາ 0.001 ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບບົດວິໄຈ ສິດທະສອນ ກະແສສູນທອນ (2002: 70).

6. ຂໍສະເໜີແນະ

6.1 ຂໍສະເໜີແນະເພື່ອນຳຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໄປໃຊ້

ຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜິດຕໍ່ຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູ-ອາຈານໃນວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ ມີຄຳເຫັນໃນການຕອບຄຳຖາມປາຍເປີດວ່າ: ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂອງຜູ້ຄົນຄວ້າວິໄຈ, ຄຸນສົມບັດຂອງຜູ້ວິໄຈ, ການສະໜັບສະໜູນຂອງຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ເພື່ອນຮ່ວມງານ, ດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ກົນໄກການບໍລິຫານຂອງຜູ້ບໍລິຫານ ສິ່ງຜິດຕໍ່ຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ ໂດຍມີລະອຽດດັ່ງນີ້:

1. ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນກໍ່ເປັນປັດໄຈສໍາຄັນທີ່ສິ່ງຜິດຕໍ່ຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູ-ອາຈານໃນວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ ຄວນປັບປຸງຖານຂໍ້ມູນພາຍໃນໃຫ້ເຊື່ອມຢືກັບວິທະຍາໄລອື່ນ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຕ່າງໆທີ່ມີການເຮັດບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃນທາງວິຊາການ (MOU) ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຈັດແຫຼ່ງຂໍ້ມູນໃຫ້ເປັນລະບົບ ແລະ ງ່າຍຕໍ່ກັບການຊອກຄົ້ນເອກະສານເພື່ອການວິໄຈກວມເອົາຄໍາເຫັນ 19 %, ຄວນສົ່ງເສີມໃນການເຝິກອົບຮົມການນໍາໃຊ້ຄອມພິວເຕີໃຫ້ຄູ ມີສະດວກໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ກວມເອົາຄໍາເຫັນ 28 %.

2. ຄຸນສົມບັດຂອງຜູ້ວິໄຈ ຖືເປັນປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜິດຕໍ່ຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູ-ອາຈານໃນວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ ຄວນມີການສົ່ງເສີມໃຫ້ຄູທຸກຄົນສົນໃຈໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຄຸນສົມບັດສະເພາະຕົວ ຫຼື ມີຈັນຍາບັນສະເພາະດ້ານການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຕະຫຼອດເວລາມີ 18 ຄໍາເຫັນເທົ່າກັບ 24 % ແລະ ພັດທະນາຕົນເອງໃຫ້ເຕັມສັກກາຍະພາບ ເພື່ອພັດທະນາການຮຽນ-ການສອນໃຫ້ມີຄຸນນະພາບຕະຫຼອດໄປມີ 14 ຄໍາເຫັນເທົ່າກັບ 19%.

3. ການສະໜັບສະໜູນຂອງຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ເພື່ອນຮ່ວມງານ ເປັນປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜິດຕໍ່ຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູ-ອາຈານໃນວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ ຄວນສົ່ງເສີມໃຫ້ຄູໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການວິໄຈແບບເປັນທີມໂດຍມີຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານການວິໄຈຊ່ວຍເຫຼືອມີ 17 ຄໍາເຫັນເທົ່າກັບ 23 %, ຄວນສົ່ງເສີມໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດສັນງົບປະມານເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃຫ້ເປັນລະບົບມີ 23 ຄໍາເຫັນເທົ່າກັບ 31 % ເພື່ອເສີມກໍາລັງໃຈໃຫ້ຄູໄດ້ເຮັດສໍາເລັດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.

4. ດ້ານນະໂຍບາຍກໍ່ເປັນອີກໜຶ່ງປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜິດຕໍ່ຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູ-ອາຈານໃນວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ ຄວນມີນິຕິກຳດ້ານນະໂຍບາຍທີ່ຊັດເຈນເປັນຕົ້ນ ເງື່ອນໄຂການຍ້ອງຍໍ, ການເລື່ອນຕໍາແໜ່ງງານ, ການເປັນຄູທີ່ເປີກສາມີ 20 ຄໍາເຫັນເທົ່າກັບ 27 % ແລະ ປັບປຸງດ້ານນະໂຍບາຍໃຫ້ໄດ້ຮັບຄໍາຕອບແທນຕໍ່ຜູ້ສໍາເລັດດ້ານການວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນມີ 18 ຄໍາເຫັນເທົ່າກັບ 24 % ເຊິ່ງເປັນການສົ່ງເສີມໃຫ້ຄູມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ພ້ອມແຂ່ງຂັນກັນດ້ານການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈທີ່ດີເດັ່ນປະຈໍາປີ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ຄູໄດ້ຕິພົມຜົນງານດ້ານວິໄຈລົງວາລະສານຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ເໝາະສົມ.

5. ກົນໄກການບໍລິຫານຂອງຜູ້ບໍລິຫານ ເປັນປັດໄຈຫຼັກຂອງຜູ້ບໍລິຫານທີ່ສິ່ງຜິດຕໍ່ຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູ-ອາຈານໃນວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ ຄວນຖືສໍາຄັນວຽກງານດ້ານການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວພັນກັບວິໄສທັດຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດການບໍລິຫານ ເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ຄູ ແລະ ນັກສຶກສາໄດ້ເຂົ້າໃຈມີ 25 ຄໍາເຫັນເທົ່າກັບ 33 %, ຄວນມີສະພາວິທະຍາສາດເພື່ອຮັບຮອງບົດວິໄຈມີ 16 ຄໍາເຫັນເທົ່າກັບ 21 % ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ໃນວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຕິດພັນກັບການສ້າງພັດທະນາການຮຽນຂອງນັກສຶກສາ ແລະ ການສອນຂອງຄູທີ່ເນັ້ນເຖິງການປັບປຸງ-ແກ້ໄຂບັນຫາໃນຊັ້ນຮຽນແຕ່ຍະໄລຍະ, ສົ່ງເສີມໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບເພີ່ມທະວີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ໃນການຊຸກຍູ້ ຕິດຕາມ ກວດກາຂະບວນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈຂອງຄູດ້ວຍຜົນສໍາເລັດມີ 13 ຄໍາເຫັນເທົ່າກັບ 17 %.

6.2 ຂໍສະເໜີແນະເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈຕໍ່ໄປ

1. ຄວນມີການສຶກສາຕົວແປອື່ນໆ ທີ່ມີຄວາມສໍາພັນກັບຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ ເຊິ່ງອາດສິ່ງຜິດຕໍ່ຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນຂອງຄູເປັນຕົ້ນ ແຮງຈູງໃຈ ແລະ ຫັດສະນະຄະຕິຕໍ່ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຊັ້ນຮຽນ.

2. ຄວນມີການສຶກສາປັດໄຈທີ່ສິ່ງຜິດຕໍ່ຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈລວມທົ່ວໄປຂອງຄູ-ອາຈານ ໃນວິທະຍາໄລຄູທົ່ວປະເທດ ແລະ ແຕ່ລະແຫ່ງຄວາມອາດສາມາດໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈຢູ່ໃນລະດັບໃດ?

ເອກກະສານອ້າງອີງ

- ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, 2015: 9-15. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາ, (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 62 / ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 16 ກໍລະກົດ 2015.
- ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, 2015: 10-13. ວິໄສທັດຮອດປີ 2030 ຍຸດທະສາດຮອດປີ 2025 ແຜນພັດທະນາ
ຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ກິລາ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII 2016-2020.
- ກົມສ້າງຄູ, 2009. ຫຼັກສູດວິຊາການສອນວິໄຈພາກປະຕິບັດສໍາລັບນັກສຶກສາປີ 2 ແລະ ປີ3 ໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ
ສະບັບລົງວັນທີ 9 / 1 / 2009.
- ວຄສ, 2018. ຂໍ້ກຳນົດຊົ່ວຄາວວ່າດ້ວຍການປະຕິບັດນະໂຍບາຍນໍາໃຊ້ງົບປະມານ ໃນວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ 3
ສົກຮຽນແຕ່ສົກຮຽນ 2015 – 2016 ເຖິງ ສົກປີ 2017 – 2018.
- ວຄສ, 2017. ວາລະສານວິຊາການ ວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ (Academic Journal of Savannakhet
Teacher Training College) ສະບັບທີ 1, ມັງກອນ 2017.
- ວຄສ, 2016. ວິໄສທັດຮອດປີ 2020 ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ 5 ປີ (2016 –2020) ເພື່ອສ້າງເປັນສູນກາງແຫ່ງການ
ພັດທະນາ ແລະ ສູນກາງແຫ່ງຄວາມເປັນເລີດ ວິທະຍາໄລຄູສະຫວັນນະເຂດ, ພະຈິກ 2016
- UNDP, 2013. definition of capacity building, January 2019, at 22:33 (UTC).
- European, 2003: 19 – 20. The Danish Institute for Studies in Research and Research Policy
2003.
- Seeram Ramakrishna, 2012: 80. Building a World-Class University System: Singapore's
Experience and Practices.
- Khanh, Ly, & Tuan, 2012: 8. Vietnamese Academics' Research Capacity in Tertiary Co.